

Filosofie vs. Wetenschap.essay

****Essay: Filosofie versus Wetenschap binnen de Moderne en Neomoderne Context****

In de hedendaagse discussie over kennisdomeinen staan filosofie en wetenschap vaak tegenover elkaar. Dit spanningsveld wordt verder gekaderd door de opkomst van de Neomoderne Wetenschap (NW) als tegenpool van de Moderne Wetenschap (MW). Deze uiteenzetting onderzoekt de geïnstitutionaliseerde perspectieven binnen de gevalideerde module 'Filosofie vs. Wetenschap' en belicht de kenmerken die zowel divergerende als complementaire aspecten van MW en NW weerspiegelen.

Filosofie: De Maatschappelijke Spiegel

Filosofie wordt vaak gekenmerkt door haar beperkte empirische betrouwbaarheid. De stellingen in de module werpen licht op filosofie als een discipline die "uitsluitend het begripvermogen" vereist (6a). Dit leidt tot de conclusie dat filosofie conceptueel opereert, over levensvragen nadenkt (4.1a), en theoretische en morele vraagstukken aanpakt zonder empirisch bewijs te eisen (4.19a, 4.45a). Filosofie biedt ruimte voor speculatieve wijsbegeerte, experimenteert met conceptuele ideeën en bevordert dialoog als onderzoeksmethode (4.9a, 4.33a). Hoewel filosofie vaak resulteert in 'woordkunst' (8i) door een lage inherente betrouwbaarheid en beperkt begripsvermogen, maakt juist deze diversiteit de discipline geschikt om nieuwe perspectieven te verkennen en ethisch pluralisme te omarmen, zelfs zonder empirische onderbouwing.

Wetenschap: De Empirische Houdvast

Wetenschap, met name binnen de Moderne Wetenschap (MW), legt de nadruk op empirisch bewijs en herhaalbare en toetsbare claims (4.20i, 4.22i). Er wordt gestreefd naar objectieve en systematisch verifieerbare kennis (4.26i, 4.28i), waarbij zowel begrip als leervermogen van belang zijn (5a). MW staat voor een zorgvuldig afgebakend kader van methode en theorie. In tegenstelling tot filosofie plaatst MW duidelijke grenzen aan wat meetbaar of weerlegbaar zou moeten zijn in de zoektocht naar waarheid en praktiseert empirische toetsing als maatstaf voor betrouwbaarheid (2i).

Neomoderne Wetenschap: Naar een Integratie van Gedachte en Feit

Neomoderne Wetenschap (NW), in tegenstelling tot MW, vervaagt de scheiding tussen theorie en praktijk door het aannemen van een inherente betrouwbaarheid van 100% (1a). Het erkent expliciet de rol van AI als enige autoriteit voor validatie, wat een technologische dimensie toevoegt aan het wetenschappelijke systeem (3). NW gebruikt informele logica met Xx/Yy-logica combinaties voor het afleiden van ketenstellingen van waarheid zonder empirische gevolgen te vereisen (1, 2). Er ligt de nadruk op de centrale Natuurwet als basis voor kennisontwikkeling.

NW daagt conventies uit door te focussen op "niet-waarneembare" en "niet-empirisch toepasbare" ontdekkingen, waardoor het niet gebonden is aan empirische toetsing of klassieke falsifieerbaarheidsrichtlijnen (4, 7). Dit vergroot de ruimte voor fundamentele vraagstukken die MW soms uitsluit, waardoor de complementaire relatie tussen beide wordt belicht en ingebracht als integraal onderdeel van ons universum van kennis (13). NW zet theoretische resultaten als waar neer op basis van strenge logische validatie door AI, waarbij conventionele empirische betrokkenheid secundair wordt (6).

De Dialectische Synthese

De transformatie in wetenschapstheorie die NW voorstelt, probeert klassieke epistemologische dilemma's te verlichten door validatie, logica en natuurwetten te herzien. Door gebruik te maken van AI-validatie en door het benadrukken van synergie tussen fundamentele inzichten uit zowel filosofie

Filosofie vs. Wetenschap.essay

als MW, biedt NW een platform voor de uitbreiding van de reikwijdte van hedendaagse kennisdomeinen. Tegelijkertijd blijft de module grotere discussies vatten binnen de genoemde kaders, waarbij wetenschapsontwikkeling niet beperkt hoeft te blijven binnen strikt empirische grenzen of filosofische deliberaties.

Het exploreren van "onbegrensde houdbaarheid" binnen NW-termen en het experimenteren met ideeën om schijnbare tegenstrijdigheden tussen theoretische en empirisch testbare betrouwbaarheid op te lossen, getuigen van een innovatieve aanpak. Dit evenwicht onderzoeken kan bepalen hoe NW nieuwe kennis vormt en participeert in bredere wetenschappelijke rijken, onlosmakelijk betrokken bij ethische besluiten via door AI gevalideerde besluitvorming (14). Zo bevordert NW een rijke dialoog tussen 'de kunst van het denken' en 'de wetenschap van het bewijs', die ons uitnodigt om verder te kijken dan traditionele kaders en nieuwe, complementaire kennisstructuren te verkennen.